

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 101. Pontificis sui auspicia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

Sæcul XVI.
A.C. 1591.

dire iussus cum ingenti prudentia, atque integritate hoc munere defunctus est.

§. CI.

Pontificatus sui auspicia.

Eiac. l. c.

Thu. l. 102.

Die tertia Novembris, in quam dies Dominica inciderat, neo-electus Pontifex in Basilica Principis Apostolorum in specula, ex qua Pontifices in solemnioribus festis populo benedicere solent, inauguratus est, altera autem die convocato Purpuratorum Senatu Cardinalibus ob factam electionem gratias referens plura eis, quæ pro Ecclesiæ utilitate concepisset, consilia manifestabat, atque inter alia exponebat, quod secreto proprias haberet pecunias, quibus sacræ Sedis necessitatibus, ac populi miseris in variis gravioribus occasionibus subvenire posset: insuper quadraginta aureorum millia mutuo accepit, ne aurum, quod in Adriani arce a Sixto V. depositum erat, attingeret, quoniam expedire Reipublicæ dicebat, ut in ærario Pontificio magnum aliquod auri pondus ad graviora rerumpublicarum incommoda, & duriora tempora reconditum, & intactum servaretur: insuper petebat, ut tunc, si annona, vel aliæ merces emerentur, cuncta semper parata pecunia solverentur,

Sæcul. XVI.
A.C. 1590.

tur, aiebat enim, quod eo tempore, quo adhuc Episcopus, aut Cardinalis fuisset, quicquam obstricta duntaxat fide emere, semper horrore habuerit, proin nunc quoque, cum Papa esset, a veteri hac consuetudine sua recedere nolit. Præterea ad Patriarchas, ac Primates, Cardinalium aliquot hortatu, renovato pristino more, literas dedit, quibus suam ad Pontificatum promotionem significabat, illosque, ut piis eum precibus apud Deum pro fausto regimine juvarent, precabatur.

Ceterum die vigesima nona Novembris Mantuæ Ducem, qui suum ei obsequium præstiturus advenerat, excepit, eique locum inter Cardinales Diaconos assignavit: insuper pretia omnibus cibariis, aliisque ad victum necessariis rebus, edicto publico præscripsit, nam propter egestatem proximam nimium excreverant: unde rerum omnium abundantiam exiguo, quo vixerat, tempore quantum valuit, revocabat, quamvis vero de Ecclesiæ necessitatibus, ac Romanæ Curie consiliis, variisque illorum, qui supplicatum venerant, conditionibus satis probe instructus esset, nullam tamen gratiam concedere voluit, nisi prius aliorum consilium expetiisset: denique tanta in omnibus prudentia

Sæcul. XVI.
A.C. 1591.
dentia inclarescebat, ut simul Nobiles, & populus, exterique Ministri penitus de ejus agendi ratione contenti essent: præterea non modo Pii V. Constitutionem de non alienandis Ecclesiæ bonis confirmabat, sed etiam novo, magisque severo diplomate hoc interdictum extendebat, porro cum Cajetanus Cardinalis pro Joanne Antonio Ursino veniam precaretur, atque ingentem pecuniæ summam offerret, Pontifex hæc in responsis dabat: „non peto pecuniam, sed obedientiam. „

§. CII.

Magna hujus Pontificis consilia, ejusque obitus.

Ciac. l. c.
Victorel
påg. 240.

Hic idem Pontifex Anconnae portum, ut expedita magis redderetur navigatio, expurgare, ac prope arcem sancti Angeli fossam, ut ab urbe Romana crebras Tyberis inundationes averteret, fodere proposuerat: insuper etiam populum Romanum a vectigalibus non ita pridem impositis liberare, infidelium conversioni insudare, hæreses extirpare, suaque liberali manu Japonum Ecclesiam sub Principis ibi regnantis tyrannide gementem sublevare decreverat: verum præmatura mors tot consiliorum progressum intercepit; quippe per octo dies febri laborans die trigesima